

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

16 декември 2010 година *

По дело T-286/08

Fidelio KG, установено в Linz (Австрия), за което се явява адв. M. Gail, avocat,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-н S. Schöffner, в качеството на представител,

ответник,

с предмет жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 21 май 2008 г. (преписка R 632/2007-4) относно регистрацията на словния знак „Hallux“ като марка на Общността,

* Език на производството: немски.

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: г-н J. Azizi, председател, г-жа E. Cremona и г-н S. Frimodt Nielsen (докладчик), съдии,

секретар: г-н J. Plingers, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 21 юли 2008 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 16 октомври 2008 г.,

предвид писмената реплика, подадена в секретариата на Общия съд на 7 януари 2009 г.,

след съдебното заседание от 15 септември 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Жалбоподателят, Fidelio KG, е предприятие, учредено по австрийското право, с предмет на дейност съгласно устройствения му акт търговия на едро с обувки. Предприятието е специализирано в сектора на комфортните обувки.

2 На 19 юли 2006 г. жалбоподателят, тогава известен като Kasperek KG, подава в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) заявка за регистрация на марка на Общността на основание Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146), изменен (заменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

3 Марката, чиято регистрация се иска, е словният знак „Hallux“.

4 Стоките, за които е поискана регистрация, спадат към класове 10, 18 и 25 по смисъла на Ницката спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., ревизирана и изменена, и отговарят за всеки от тези класове на следното описание:

— клас 10: „Ортопедични изделия“,

— клас 18: „Кожа и имитации на кожа и стоки от тези материали (включени в клас 18); куфари и пътни чанти; чадъри, слънчобрани и бастуни“,

— клас 25 : „Облекло, обувки, шапки“.

5 С решение от 28 февруари 2008 г. (наричано по-нататък „решението на проверителя“) на основание член 38 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 37 от Регламент № 207/2009) проверителят отхвърля заявката за марка за следните стоки:

— клас 10: „Ортопедични изделия“,

- клас 18: „Кожа и имитации на кожа и стоки от тези материали (включени в клас 18)“,

  - клас 25: „Облекло, обувки“.
- 6 На 24 април 2007 г. жалбоподателят подава жалба срещу решението на проверителя на основание членове 57—62 от Регламент № 40/94 (понастоящем членове 58—64 от Регламент № 207/2009).
- 7 С решение от 21 май 2008 г. (преписка R 632/2007-4) (наричано по-нататък „обжалваното решение“) четвърти апелативен състав уважава жалбата в частта ѝ относно спорните стоки от клас 18 в тяхната цялост, от една страна, и относно облеклото от клас 25, от друга страна. За разлика от това той отхвърля жалбата в останалата ѝ част за следните стоки:
- клас 10: „Ортопедични изделия“,

  - клас 25: „Обувки“.
- 8 Апелативният състав приема в обжалваното решение, че терминът „hallux“ е дума, която означава на латински език „палец на крака“. Тази дума е използвана в медицинската терминология за обозначаване на различни, вродени или придобити, деформации на стъпалото. Една от тях, hallux valgus, се характеризира с деформиране на ставата, която е в основата на палеца на крака, водещо до отклонението му към вътрешната част на стъпалото. Терминът „hallux“ е използван от немскоговорещите потребители, които не са специалисти, за да се обозначи тази много често срещана патология (точки 10—12 от обжалваното решение).

- 9 Средният немскоговорещ потребител пряко свързва термина „hallux“ с ортопедични изделия, както и с обувки, тъй като напомнял за предназначението на тези стоки, възприемани като подходящи за пациенти, страдащи от hallux valgus.
- 10 По-конкретно ортопедичните изделия се продавали свободно, но обикновено били закупувани след консултация с лекар. При тази консултация лекарят, който познава медицинските термини на латински език, имал възможността да обясни смисъла на термина „hallux“ на пациентите, на които се препоръчва да носят обувки, пригодени за hallux valgus. Освен това апелативният състав е разгледал възможността този термин да бъде и описателен в тези части на Европейския съюз, които не са немскоговорещи, без да изведе конкретни последици от това (точка 13 от обжалваното решение).
- 11 Що се отнася до обувките по принцип, апелативният състав е приел, че съответните потребители разбирали термина „hallux“ като обозначение за обувки, подходящи за страдащи от лека форма на hallux valgus лица, на които не се налага да носят ортопедични обувки и на които тези обувки могат да бъдат полезни, тъй като са много комфортни, не стягат стъпалото, лесно са пригодими към деформацията и имат стабилизиращо действие в началния ѝ стадий (точка 14 от обжалваното решение).
- 12 След като бил описателен за тези две категории стоки, терминът „hallux“ бил лишен и от отличителен характер, тъй като съответните потребители го разбирали само като обозначение за характерна особеност на разглежданите стоки, а не като марка, указваща търговския им произход (точка 17 от обжалваното решение).

Искания на страните

13 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

14 СХВП моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

15 В съдебното заседание жалбоподателят заявява, че първото му искане е за отмяна на обжалваното решение само в частта, с която се отхвърля жалбата му относно ортопедичните изделия от клас 10 и обувките от клас 25, което е отбелязано в протокола от заседанието.

От правна страна

- 16 В подкрепа на настоящата жалба жалбоподателят изтъква две правни основания, изведени съответно от нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009) и от нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009).

Доводи на страните

- 17 В рамките на първото си правно основание жалбоподателят поддържа, че съответните потребители не са в състояние незабавно и без други разсъждения да направят конкретна връзка между термина „hallux“ и характерните особености на спорната стока.
- 18 Първо, както било видно от приложения към писмения отговор откъс от латинско-немски речник, терминът „hallux“ е дума, която означава на латински език „палец на крака“. Следователно този термин не обозначава характерна особеност на спорните стоки.
- 19 Жалбоподателят поддържа, че обувките, а също и ортопедичните изделия се продават свободно и могат да се закупуват без лекарско предписание, така че съответен потребител на тези стоки като цяло е средният потребител, който е относително осведомен и в разумни граници е наблюдателен и съобразителен.
- 20 Жалбоподателят се позовава на практиката на Bundespatentgericht (Федерален патентен съд, Германия), според която термините, произхождащи от мъртви езици, по принцип са годни да бъдат регистрирани, тъй като в очите на съот-

ветните потребители притежават известна оригиналност, която може да им позволи да изпълняват ролята на указание за собствения произход на марката, освен ако описват пряко стоките, за които е поискана регистрация, и са предмет на обичайна употреба при формирането на специфични за определена област изрази.

- 21 Според жалбоподателя обаче терминът „hallux“ не е навлязъл в немската терминология, не описва пряко стоките, за които е поискана регистрация, и не се използва като специализирано техническо означение. Така смисълът на термина бил непознат на немскоговорещото население на Съюза, включително на потребителите, които имат познания по латински език, като се има предвид, че разглежданият термин не спада към широко изучаваната литературна терминология. Ето защо терминът „hallux“ не разкривал каквото и да било специфично значение за съответния потребител, който, напротив, виждал в него въображаемо наименование, което може да послужи като указание за произхода на спорните стоки и по този начин да изпълни възложената на марките функция по установяване на този произход.
- 22 Дори да се предположи, че е известен смисълът на латинския термин „hallux“, следвало да се приеме, че този термин не описва пряко спорните стоки.
- 23 Освен това патологията, наречена „hallux valgus“ (отклонение към външната част на ставата на палеца на крака), не се отнасяла до мнозинството от съответните потребители и обичайно продаваните в търговската мрежа обувки не били специално предназначени за потребителите, страдащи от тази патология. Дори съответните потребители, които познават термина „hallux“, не възприемали заявения знак като описание на спорните стоки, тъй като палецът на крака няма пряка връзка с предназначението или която и да било друга характерна особеност на обувките и ортопедичните изделия.

- 24 Второ, апелативният състав неправилно приел, че терминът „hallux“ представлява познато съкращение на израза „hallux valgus“. В действителност съществували други патологии на палеца на крака, чието латинско наименование съдържало термина „hallux“ (напр. hallux rigidus или hallux malleus) и нямало никакво основание да се счита, че самостоятелното използване на термина „hallux“ представлява в частност съкращение на някоя от тях. Извадките от текстове в уебсайтове, на които се е позовал апелативният състав, не могли да докажат обичайната употреба на термина „hallux“. Те не доказвали, че терминът „hallux“ представлявал обичайно съкращение на израза „hallux valgus“. По-нататък, присъствието в рамките на един от посочените в обжалваното решение уебсайтове на израза „Hallux Schuhe“ („обувки Hallux“) било следствие от търговската стратегия на предприятие и не било достатъчно, за да се докаже, че този израз съдържа обичайно съкращение.
- 25 Освен това не съществували специфични обувки, предназначени за лечението на hallux valgus. Напротив, носенето на каквито и да било комфортни обувки, без да имат определени характерни особености, било фактор, за да се предотврати или попречи на утежняването на тази патология. Следователно не съществували обувки, чиито присъщи характерни особености да позволяват облекчаване състоянието на лице, страдащо от hallux valgus. При тези обстоятелства евентуалната връзка, която могат да направят съответните потребители между термина „hallux“ и обувките, била твърде неясна и недостатъчно определена, за да придаде описателен характер на този термин.
- 26 Трето, жалбоподателят поддържа, че свързването на термина „hallux“ с обувки, предназначени за широкия кръг потребители, е част от търговска стратегия и цели най-много да се постигне ефект на внушение. Според съдебната практика обаче словна марка, която се ограничава до това да внушава предназначение на стоките, не е непременно описателна и лишена от отличителен характер.
- 27 За да достигне до извода, че съществува връзка между заявената марка и патологията, наречена „hallux valgus“, средният потребител, включително лицето,

засегнато от hallux valgus, трябвало да направи значително мисловно усилие, което било невъзможно да се предположи. Всъщност, при положение че съществуват няколко отделни патологии на палеца на крака, всяка от които се обозначава с термина „hallux“, и при липсата на специфична, пряка и непосредствена информация относно определено качество или характерна особеност на спорните стоки съответните потребители, включително тези, които страдат от hallux valgus и познават наименованието на тази патология, могат да възприемат като описателен знака, чиято регистрация се иска, само ако приложат аналитичен подход, който налага да се положи усилие за тълкуване. Оставала обаче широка свобода на тълкуване при установяването на каквато и да било връзка между палеца на крака, от една страна, и обувките и ортопедичните изделия, от друга.

28 Четвърто, не съществувала техническа лексика, в която терминът „hallux“ да се използва за обозначаването на обувки или ортопедични изделия.

29 Пето, жалбоподателят твърди, че СХВП не е доказала, че предвидимото демографско развитие ще доведе до по-добро познаване на термините „hallux“ или „hallux valgus“ от широкия кръг потребители. Според жалбоподателя поради остаряването на населението може да се увеличи броят на потребителите, които желаят да носят комфортни обувки, при това без да страдат от hallux valgus. Няма никакво основание обаче да се смята, че тези потребители, проявяващи интерес към стоките на жалбоподателя, ще знаят за съществуването на hallux valgus, нито че ще се сблъскат по един или друг начин с термина „hallux“.

30 СХВП оспорва доводите на жалбоподателя.

Съображения на Общия съд

- 31 Съгласно член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 се отказва регистрацията на марките, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат в търговията, за да се означат видът, качеството, количеството, предназначението, стойността, географският произход или моментът на производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други техни характерни особености. Освен това в член 7, параграф 2 от същия регламент (понастоящем член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009) се посочва, че параграф 1 се прилага независимо че мотивите за отказ съществуват само в една част на Общността.
- 32 Всъщност съгласно Регламент № 40/94 знаците или означенията, които могат да служат в търговията, за да се означат характерни особености на стоките или услугите, за които е поискана регистрацията, се считат за негодни по естеството си да изпълнят функцията на марката за указание за произход, без да се накръпява възможността за придобиване на отличителен характер чрез използване, предвидена в член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009) (Решение на Съда от 23 октомври 2003 г. по дело СХВП/Wrigley, C-191/01 P, Recueil, стр. I-12447, точка 30).
- 33 Съгласно постоянната съдебна практика член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 преследва цел от общ интерес, която изисква знаците или означенията, описващи характерните особености на стоки или услуги, за които се иска регистрацията, да могат да се използват свободно от всички (Решение по дело СХВП/Wrigley, точка 32 по-горе, точка 31 и Решение на Общия съд от 7 юни 2005 г. по дело Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft/СХВП (MunichFinancialServices), T-316/03, Recueil, стр. II-1951, точка 25).
- 34 За да бъде обоснован отказ за регистрацията на основание член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, не е необходимо към момента на заявката за

регистрация знаците и означенията, от които е съставена съответната марка, да бъдат действително използвани за описване на стоките или услугите като тези, за които е направена заявката за регистрация, или на характерните особености на тези стоки или услуги. Достатъчно е, както посочва самият текст на разпоредбата, тези знаци или означения да могат да се използват за тази цел. Така, трябва да се откаже регистрация на словен знак, ако поне с едно от потенциалните си значения той обозначава характерна особеност на съответните стоки или услуги (Решение по дело СХВП/Wrigley, точка 32 по-горе, точка 32).

- 35 Преценката на описателния характер на един знак може да бъде направена само от гледна точка на разбирането, което имат за него съответните потребители, от една страна, и от гледна точка на съответните стоки или услуги, от друга (вж. Решение на Общия съд от 9 юни 2010 г. по дело Hoelzer/CXВП (SAFELoad), T-315/09, непубликувано в Сборника, точка 17 и цитираната съдебна практика).
- 36 Така съгласно член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 СХВП трябва да прецени дали дадена марка, чиято регистрация се иска, представлява понастоящем от гледна точка на заинтересованите лица описание на характерните особености на съответните стоки или услуги, или е разумно да се предположи, че такъв ще бъде случаят в бъдеще. Ако след тази проверка апелативният състав стигне до извода, че това е така, въз основа на посочената разпоредба той трябва да откаже да регистрира марката (вж. по аналогия Решение на Съда от 12 февруари 2004 г. по дело Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Recueil, стр. I-1619, точка 56).
- 37 Освен това, когато е поискана регистрацията на знак като марка на Общността за категория стоки в нейната цялост и този знак е описателен само за една част от стоките от тази категория, посоченото в член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 основание за отказ все пак е пречка за регистрацията на този знак за цялата разглеждана категория (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 27 февруари 20002 г. по дело Streamserve/CXВП (STREAMSERVE), T-106/00,

Recueil, стр. II-723, точка 46, Решение на Общия съд от 20 ноември 2007 г. по дело Tegometall International/СХВП — Wuppermann (ТЕК), T-458/05, Сборник, стр. II-4721, точка 94 и цитираната съдебна практика).

- 38 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се прецени основателността на първото правно основание, изтъкнато от жалбоподателя, както относно ортопедичните изделия от клас 10, така и относно обувките от клас 25.

Относно ортопедичните изделия

- 39 Жалбоподателят оспорва преценката на апелативния състав, според която, що се отнася до ортопедичните изделия, съответните потребители са осведомени лица, а именно лица, засегнати от аномалия или неправилно функциониране на опорно-двигателния апарат, както и лекари и специалисти в областта на ортопедичните материали (точка 13 от обжалваното решение).

- 40 Според жалбоподателя, след като ортопедичните изделия се продават свободно и могат да се закупуват без лекарско предписание, следва да се приеме, че що се отнася до тези изделия, понятието за съответни потребители обхваща широкия кръг потребители.

- 41 Макар да е вярно, че условията за продажба на стока могат да окажат влияние върху състава на потенциалните потребители, за разлика от това не може да се поддържа, че всички стоки, които се продават свободно и могат да се закупуват без лекарско предписание, са поради това насочени към широкия кръг потреби-

тели. По-скоро следва да се вземе предвид основно естеството на съответните стоки и категорията от населението, за която са предназначени.

- 42 В това отношение трябва да се потвърди изводът на апелативния състав, че относно ортопедичните изделия съответните потребители са специалистите в този сектор и пациентите, засегнати от аномалия или неправилно функциониране на опорно-двигателния апарат, което налага корекция посредством носенето на подобни изделия. От това следва, че равнището на технически познания на съответните потребители трябва да се счита за високо.
- 43 Ето защо следва да се разгледа въпросът дали във възприятието на съответните потребители терминът „hallux“ може да се разбира като обозначение за характерна особеност на ортопедичните изделия, каквато е тяхното предназначение.
- 44 Безспорно е, че някои ортопедични изделия, включени в категорията, за която се отнася заявката за регистрация, са специфично пригодени за аномалии на палеца на крака. Впрочем от посочената в точка 37 по-горе съдебна практика следва, че за да се обоснове отказ за регистрация по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, е достатъчно предвиденото в него абсолютно основание да е приложимо към част от стоките, включени в категорията, за която е поискана регистрацията на знака „Hallux“.
- 45 В обжалваното решение апелативният състав е направил три извода, които е подкрепил с препращане към уебсайтове. Първо, на латински език терминът „hallux“ означава „палец на крака“. Второ, в съчетание с други думи на латински език същият термин обозначава аномалии на стъпалото, характеризиращи няколко патологии. Трето, терминът „hallux“ се използва самостоятелно за обозначаване на най-често срещаната от тези аномалии, а именно отклонение със вътрешната част на ставата, която е в основата на палеца на крака, аномалия, която се нарича „hallux valgus“.

- 46 От своя страна, жалбоподателят потвърждава, че терминът „hallux“ означава на латински език „палец на крака“ и че той се съчетава с други термини, за да се обозначат различни аномалии на стъпалото. За разлика от това жалбоподателят оспорва, че терминът „hallux“ се разбира като съкращение на израза „hallux valgus“ и че смисълът на същия термин е познат в немскоговорещите части на Съюза.
- 47 Жалбоподателят има основание да поддържа, че представянето на извадки от текстове в уебсайтове не е достатъчно, за да се докаже, че съответните потребители са в състояние да възприемат термина „hallux“ като обичайно използвано съкращение вместо израза „hallux valgus“ до такава степен, че този термин да обозначава само тази патология. Всъщност използването на термин в уебсайтове не може да е достатъчно, за да се докаже честотата на употребата му, включително от потребители специалисти.
- 48 Все пак жалбоподателят потвърждава, че терминът „hallux“ означава на латински език „палец на крака“ и че се използва в научната терминология за обозначаване на няколко патологии и аномалии на стъпалото. Жалбоподателят обаче не посочва каквото и да било обстоятелство, поставящо под съмнение основателността на наведения от апелативния състав довод, че научното наименование на патологиите на стъпалото е познато на съответните потребители, а именно не само на специалистите — лекари и продавачи на ортопедични изделия, — но и на тези крайни потребители, които страдат от патологии на палеца на крака и се нуждаят от пригодени за тези патологии ортопедични средства. Всъщност по принцип е възможно лицата, които възнамеряват да закупят ортопедични изделия, пригодени за тяхната патология, сами да са се осведомили или да са били осведомени за научното наименование на патологиите, от които страдат, или още да са получили тази информация при покупката на пригодените за патологията им ортопедични изделия. Следователно е вероятно лицата, страдащи от аномалии на палеца на крака, да знаят, че са засегнати от патология, чието наименование съдържа термина „hallux“, и е разумно да се предположи, че

потребителите, за които се отнасят пригодените за аномалиите на палеца на крака ортопедични изделия и които все още не познават термина „hallux“, могат да се осведомят за неговия смисъл при покупката на тези изделия (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 9 юли 2010 г. по дело Exalation/СХВП (Vektor-Lucopin), T-85/08, Сборник, стр. II-3837, точки 42 и 43 и цитираната съдебна практика).

49 Ето защо в съзнанието на съответните потребители, за които се отнасят ортопедичните изделия, чието предназначение е свързано с патологиите на палеца на крака, терминът „hallux“ напомня за самата патология. Следователно, противно на твърдението на жалбоподателя, без да е необходимо да полагат особено мисловно усилие, съответните потребители, за които се отнасят тези изделия, са в състояние да направят конкретна връзка между термина „hallux“ и предназначението на тези стоки.

50 Впрочем този извод не се опровергава от обстоятелството, на което се позовават страните в съдебното заседание, че не всички ортопедични изделия имат предназначение, свързано с патологиите на палеца на крака. Всъщност, макар заявката за регистрация да включва ортопедични изделия, чието предназначение е свързано с други патологии, и въпреки че вследствие на това съответните потребители, за които се отнасят тези изделия, могат да не познават смисъла на термина „hallux“, който обозначава патология, от която посочените съответни потребители не са засегнати, следва да се отбележи, че това не са потребителите, за които се отнасят ортопедичните изделия, чието предназначение е свързано с патологиите на палеца на крака. Поради посочените в точки 48 и 49 причини обаче апелативният състав не е допуснал грешка, като е приел, че от гледна точка на съответните потребители, за които се отнасят тези стоки, терминът „hallux“ обозначава една от характерните им особености. Ето защо, след като категорията стоки, за които се отнася заявката за регистрация, обхваща такива, за които знакът „Hallux“ има описателен характер, това съображение е достатъчно, за да обоснове отказ за регистрация по отношение на цялата категория, в която се включват тези стоки (вж. в този смисъл Решение по дело STREAMSERVE, точка 37 по-горе, точка 46 и Решение по дело ТЕК, точка 37 по-горе, точка 94 и цитираната съдебна практика).

- 51 По-нататък следва да се посочи, че в подкрепа на правното си основание, с което цели да докаже, че СХВП е приложила неправилно член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, жалбоподателят не може надлежно да се позовава на практиката на Bundespatentgericht в областта на регистрацията на знаци, съставени от дума, принадлежаща към мъртъв език. Всъщност в областта на марките на Общността СХВП упражнява обвързана компетентност с оглед прилагане само на разпоредбите на относимата общностна правна уредба, съгласно даденото ѝ от общностния съд тълкуване (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 31 януари 2001 г. по дело Sunrider/СХВП (VITALITE), T-24/00, Recueil, стр. II-449, точка 33 и цитираната съдебна практика и Решение на Общия съд от 3 декември 2003 г. по дело Audi/СХВП (TDI), T-16/02, Recueil, стр. II-5167, точка 40 и цитираната съдебна практика).
- 52 От изложеното по-горе следва, че апелативният състав е приложил правилно член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, като е приел, че предвиденото в тази разпоредба абсолютно основание за отказ не допуска регистрацията на знака „Hallux“ за ортопедични изделия от клас 10.

Относно обувките

- 53 Жалбоподателят и СХВП споделят изразеното в обжалваното решение съображение на апелативния състав, че тъй като обувките са стока за ежедневно потребление, понятието за съответни потребители обхваща широкия кръг потребители. Това съображение трябва да се приеме. Ето защо следва да се прецени възприемането на термина „hallux“ от средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници е наблюдателен и съобразителен (Решение на Общия съд от 27 февруари 2002 г. по дело Ellos/СХВП (ELLOS), T-219/00, Recueil, стр. II-753, точка 30; вж. по аналогия и Решение на Съда от 22 юни 1999 г. по дело Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, стр. I-3819, точка 26).

- 54 На първо място, следва да се посочи, че макар да се среща в речниците, терминът „hallux“ принадлежи към мъртъв език, който не е широко изучаван. Нещо повече, както отбелязва жалбоподателят, този термин не принадлежи към литературната терминология, която се среща най-често при изучаването на латински език. Освен това не може да се предположи, че научното наименование на различни аномалии на палеца на крака е познато на широкия кръг потребители. В това отношение апелативният състав само препраща към извадки от текстове в уебсайтове. Подобни доказателства обаче не са достатъчни, за да се докаже честотата на употреба на технически термин и следователно познаването на този термин от широкия кръг потребители (вж. точка 47 по-горе). Всъщност Общият съд вече се е произнесъл, че не е достатъчно да се докаже, че използването на технически термин проличава в специализирани речници, за да се установи познаването на този термин от съответния потребител, когато той е средният потребител (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 12 март 2008 г. по дело *Compagnie générale de diététique/CXBП (GARUM)*, T-341/06, непубликувано в Сборника, точка 39).
- 55 На второ място, обаче следва да се отбележи, че в рамките на общата категория на обувките се обособява подкатегорията на комфортните обувки. Впрочем в това отношение Общият съд установява, че в писмените си изявления и в съдебното заседание жалбоподателят твърди, че продава комфортни обувки. Както поддържа жалбоподателят в писмените си изявления (вж. точка 25 по-горе), макар тази особена подкатегория обувки да не е специално предназначена за пациенти, страдащи от *hallux valgus*, тя все пак би била подходяща за тях и би ограничила развитието на патологията им.
- 56 Следва обаче да се посочи, че потребителите, за които се отнася тази особена подкатегория обувки, съвпадат отчасти с тези, за които се отнасят ортопедичните изделия, пригодени за патологиите на палеца на крака, и за които се установи, че познават смисъла на термина „hallux“ (вж. точка 48 по-горе) или

могат да бъдат осведомени за него. По-нататък, както поддържа СХВП, сред потребителите, за които се отнасят комфортните обувки, са и лицата, които, без да е необходимо да носят ортопедични изделия, все пак са пряко засегнати от патологии на стъпалото или имат отношение към тези въпроси и проявяват особен интерес към тях. При все това, макар да е вярно, че комфортните обувки се закупуват без лекарско предписание, продавачите на такива обувки могат да дадат разяснения и съвети на лицата, които страдат от патологии на палеца на крака, и в частност да ги информират за наименованието на патологиите, за които са пригодени комфортните обувки. При тези обстоятелства следва да се приеме, че потребителите на комфортните обувки, които биха били продавани с марката „Hallux“, ще възприемат този знак като обозначение, че съответните стоки са особено подходящи за лицата, засегнати от патологии на палеца на крака.

57 Следователно поне за категорията на комфортните обувки апелативният състав правилно е счел, че знакът „hallux“ описва предназначението на стоките, за които се отнася заявката за регистрация. Ето защо апелативният състав основателно е приел, че разглежданият знак не може да бъде регистриран за цялата категория стоки (вж. в този смисъл Решение по дело STREAMSERVE, точка 37 по-горе, точка 46 и Решение по дело ТЕК, точка 37 по-горе, точка 94 и цитираната съдебна практика).

58 От изложеното по-горе следва, че апелативният състав е приложил правилно член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, като е приел, че предвиденото в тази разпоредба абсолютно основание за отказ не допуска регистрацията на знака „Hallux“ за обувките от клас 25.

- 59 Ето защо първото правно основание за обжалване трябва да бъде отхвърлено за спорните стоки като цяло.
- 60 От член 7, параграф 1 от Регламент № 40/94 следва, че е достатъчно да се прилага едно от изброените в тази разпоредба абсолютни основания за отказ, за да не може даден знак да се регистрира като марка на Общността (вж. Решение на Общия съд от 26 октомври 2000 г. по дело Community Concepts/CXВП (Investorworld), T-360/99, Recueil, стр. II-3545, точка 26 и цитираната съдебна практика).
- 61 Следователно, от една страна, апелативният състав правилно е приел, че знакът „Hallux“ не може да бъде регистриран като марка на Общността, що се отнася до спорните стоки като цяло, и от друга страна, исканията на жалбоподателя за частична отмяна на обжалваното решение трябва да бъдат отхвърлени, без да е необходимо произнасяне по второто правно основание за обжалване.

По съдебните разноски

- 62 Съгласно член 87 параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на СХВП.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**

- 2) **Осъжда Fidelio KG да заплати съдебните разноски.**

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 декември 2010 година.

Подписи